

JAK SE TAM DOSTAT

● Na zámek **Weessenstein** a do zahrad **Grossedlitz** je cesta shodná. Z Pirny se vydáte ve směru na Drážďany. Těsně před Heidenau odbočíte doleva podle ukazatelů. Na cedulích při silnici je přímo uveden název Grossedlitz a Weessenstein. Praha – Weessenstein – 135 km, Ústí – Weessenstein – 35 km.

Na zámek lze jet i vlakem, v tom případě pojedete z Drážďan: S-Bahn Dresden-Schöna, na zastávce Heidenau-Nord přestoupíte ve směru na Altenberg. Pojedete-li do Grossedlitz, přestupovat nemusíte a rovnou vystoupíte na zastávce Heidenau-Grossedlitz.

● Pokud se vypravíte na **Moritzburg**, musíte jet nejprve do centra Drážďan. Podle ukazatelů pojedete na Reichenberg, po několika kilometrech odbočíte na Friedewald. Cesta na jednu z největších památek Saska je dobře značena. Praha – Moritzburg – 150 km, Ústí nad Labem – Moritzburg – 58 km. U každé z památek je parkoviště.

KAM NA JÍDLO

Krásná je stylová hospoda na zámku Weessenstein, kde mají saské speciality. Cena hlavního jídla začíná na 7,90 eurech. Polévky a saláty stojí od 3 eur. Podává se zde saské pivo a víno. Láhev ryžlinku stojí kolem 10 eur.

V zahradách Grossedlitz je spíše než restaurace zajímavá cukrárna. Káva od 1,50 euro, štrůdl za 2.

Chcete-li si při výletu zároveň nakoupit, zastavte se v největším nákupním centru v blízkém Heidenau – ve Walmartu.

Časopis IN spolupracuje s řadou průvodců **Lonely Planet**, které v češtině vydává nakladatelství **Svojtka & Co.**

 SVOJTKA & Co.
NAKLADATELSTVÍ

FOTO: MARCELA ZÁHORSKÁ

Grossedlitz je architektonickým a zahradnickým pokladem

ři vysušením „poopravili“ také zdejší krajinu plnou močálů a remízků. V zámku je dnes muzeum nábytku a porcelánu z Míšně, Drážďan a Asie a také velmi cenná sbírka gobelínů a loveckých trofejí. Nejcenější kusy (paroží jelena čtyřladvacateráka a šestašedesáteračka) pocházejí prý z Ruska a na Moritzburg se dostaly coby dar ruského cara Petra I. A kdo stojí o rekordy a výčet všech možných nej, může být v Moritzburgu uspokojen ještě dvakrát. V samotném zámku je vůbec nejstarší kulečnickový stůl v Německu – biliár se na něm hrál už v roce 1720. Před širokou příjezdovou cestou ozdobenou barokními sochami stojí i jeden z nejstarších a stále „pracujících“ hřebčinců v Německu. Závodní dostihoví polokrevníci se tu chovají už od roku 1828.

A ještě jedna věc stojí možná za zmínku. Po schodišti se kdy si dávno procházela i nejslavnější česká (ale i německá) Popelka – Libuše Šafránková. Část scén z koprodukčního filmu Tři oříšky pro Popelku točeného na počátku sedmdesátých let byla filmaři připravena právě na Moritzburgu.

Malebný saský Krumlov

Vydáte-li se od Moritzburgu zpět ke společné hranici a mezi Drážďany a Pirnou budete po-

zorně sledovat značení, cedule vás spolehlivě dovedou k nádhernému zámku Weessenstein. Architektonický skvost ze všeho nejvíc připomíná mnohapatrový, zeleně, růžově, bíle a červeně vyvedený barevný dort. Anebo také náš Český Krumlov, a to hlavně díky velmi podobné věži.

Snad žádný z německých hradů neprošel tolika stavebními úpravami. Za sedm set let se Weessenstein nad řekou Müglitz proměnil z gotické pevnosti v cenný soubor středověkých, renesančních a barokních staveb. Nutno podotknout, že každá z přestaveb byla udělána citlivě. Sasové si také potrpěli a stále potrpí na barevné fasády. Schválně zkusíte při procházce barokní zahradou pod zámek hádat, kolik z oken na hlavním paláci je skutečně funkčních a kolik z nich je jen iluzivně vytvořených na fasádě. Věřte tomu, že čím více lidí bude hádat, tím více omylů se dopustíte. Malba je tak dokonalá, že skutečný počet oken, která lze otevřít, zjistíte, až když se projdete komnatami. Zámek na skalní ostrožně nad řekou je samozřejmě přístupný za poplatek, ovšem do zbytku krásných zahrad pod skálou s dokonale zastřiženými jehličnany a kvetoucími keři růží můžete zadarmo. A proč zbytku? Po povodni v roce 2002 zbyla ze za-

hrad skutečně jen část. Téměř dvě třetiny odnesla řeka Müglitz. Je to až k neuvěření, ale to, co teče pod skálou a co připomíná spíše potok, zahrady doslova urvalo a odneslo někam k Drážďanům. Po opadnutí vody zjistili památkáři, že budou muset znovu navázat nejen stromy, keře a hlínu, ale budou pro zahrady muset vytvořit i „podklad“. Část kamenných břehů z jedné strany skalního ostrohu byla pryč. Současný interiér zámku je muzeem bydlení a připomíná také doby, kdy se Weessenstein stal centrem Saska. V polovině 19. století si tu Johann von Sachsen, saský král, filozof a dokonce i překladatel Dantova díla, zřídil své soukromé sídlo. Johann po sobě zanechal památku i v zahradě. Jsou tu totiž dvě kaple. Jedna starší, evangelická a jedna pozdně barokní, katolická. Právě tu nechal saský král zbudovat.

